

"Bir dehâ-yı nuranî sahibi olacağı muhtemel olan biraderzadem Abdurrahman'ın vefatından sonra..." İzah eder misiniz, neden muhtemel deniyor, zaten o özelliğe sahip değil mi?

"Dördüncü sebep: Hulûsi Bey, benim yegâne manevî evlâdım ve medar-ı tesellîm ve hakikî vârisim ve bir dehâ-yı nuranî sahibi olacağı muhtemel olan biraderzadem Abdurrahman'ın vefatından sonra, Hulûsi aynen yerine geçip o merhumdan beklediğim hizmeti, onun gibi ifâya başlamasıyla ve ben onu görmeden epey zaman evvel Sözlere yazarken, onun aynı vazifesiyle muvazzaf bir şahs-ı manevî bana muhatap olmuşcasına, ekseriyet-i mutlaka ile temsilâtım onun vazifesine ve mesleğine göre olmuştur. Demek oluyor ki, bu şahsı, Cenâb-ı Hak bana hizmet i Kur'ân ve imanda bir talebe, bir muin tayin etmiş. Ben de bilmeyerek onunla onu görmeden evvel konuşuyordum, ders veriyordum..."(1)

Merhum Abdurrahman Ağabeyimiz, Üstadımızın yeğeni olup İstanbul hayatında yanında hem evin masraflarına bakmış, hem kitapların bastırılması işiyle uğraşmış hem de Üstadımızın şahsi hizmetiyle ilgilenmiştir. Yirmi Altıncı Lem'ada bu konuda şu ifadeler geçmektedir:

"... Hem her şeyim mükemmeldi. Merhum biraderzadem gibi gayet zeki, fedakâr, hem talebe, hem hizmetkâr, hem kâtip, hem evlad-ı maneviyem beraberdi..."(2)

Deha-yı nurani ifadesini iki şekilde anlayabiliriz:

Birisi şiddet-i zeka ve hafıza ki; Üstad'ın yeğeni olduğu için ondan irsiyetle Abdurrahman da muhtemel deha seviyesinde bir zeka ve hafızaya sahip olabilir. Ve bu zeka ve hafızayı Nur hizmetinde kullandığı düşünülürse Nurani bir deha olur.

İkincisi yaşasaydı Risale-i Nur hizmetinde çok büyük çok aktif bir mevki ve ağırlıkta olabilirdi, anlamına da gelebilir.

Muhtemel ifadesi ise; erken yaşta vefat etmesine işaret ediyor. Yani "**şayet**

yaşasaydı muhtemelen Nur hizmetinde deha seviyesinde bir hizmeti olacaktı", şeklinde anlaşılabilir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Barla Lâhikası, Mukaddeme.](#)

(2) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a, On Birinci Rica.](#)